

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2012. évi április hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmény miatt I.r.vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. évi június hó 27. napján kihirdetett 2.B.75/2011/6. számú **ítéletét I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság / 2012. január 1. napjától megnevezése Győri Törvényszék / Győrben, 2011. június 21., 27. napján tartott nyilvános tárgyalások alapján hozott és utóbbi napon kihirdetett 2.B.75/2011/6. számú ítéletével három vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott.

I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 256.§ /1/ bekezdésébe ütköző és /2/ bekezdésének a) pontja szerint minősülő - a Btk. 20.§ /3/ bekezdése szerint - társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés büntetében,
a Btk.225.§-ába ütköző - a Btk.21.§ /1/ bekezdése szerint - felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében.
Ezért halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását négy év próbaidőre felfüggesztette.

II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 256.§ /1/ bekezdésébe ütköző és /2/ bekezdésének a) pontja szerint minősülő - a Btk. 20.§ /3/ bekezdése szerint - társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés büntetében.
Ezért 1 év 8 hónap börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását három év próbaidőre felfüggesztette.
Kötelezte mindhárom vádlottat egyetemlegesen az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélet ellen I.r., II.r. vádlottak és védőjük jelentettek be fellebbezést elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért.

III.r. vádlottal szemben az ítélet fellebbezés hiányában első fokon jogerőre emelkedett.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.262/2011/1-I. számú átiratában a jogorvoslati kérelmeket alaptalannak tartotta és indítványozta az indokolás korrekciójával az első fokú ítélet helyben hagyását. A vádhatóság álláspontja szerint az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartásával lefolytatott bizonyítás eredményeként megalapozott tényállást állapított meg, indokolási kötelezettségét teljesítette, a fellebbező vádlottak büntetőjogi felelősségét és a cselekmények jogi minősítését illetően sem tévedett.

Indítványozta mellőzni a súlyosító körülmények köréből az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottságára és I.r. vádlott vonatkozásában a bűnhalmazatra történő utalásokat, a javára enyhítő körülményként figyelembe vett kifogástalan életvitelt.

Az alkalmazandó jogszabályra történő hivatkozás módosítását arra figyelemmel indítványozta, hogy I.r. vádlottal szemben hozott felfüggesztő rendelkezés alkalmazását az elkövetéskor hatályos Btk. csak különös méltánylást érdemlő esetben, míg a hatályos rendelkezés külön megkötés nélkül teszi lehetővé, utóbbi összhatásában kedvezőbb elbírálást biztosít a kiszabott 2 év szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére. Kifogásolta, hogy a felfüggesztéshez megkívánt különös méltánylást érdemlő körülmény fennállását az első fokú bíróság meg sem indokolta.

Az ítélet egyéb rendelkezéseivel egyetértett.

A vádlottak védője az ítélet tábla nyilvános ülésén perbeszédében a bejelentett fellebbezést elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése érdekében, másodlagosan eltérő minősítés megállapításaért és enyhítésért, harmadlagosan a vádlottak felmentéséért tartotta fenn.

A hatályon kívül helyezést az indokolási kötelezettség nagyfokú megsértésére és a Be. 351.§ /2/ bekezdésének b) pontjában írt megalapozatlanságra hivatkozva indítványozta. Ennek érdekében elemezte azokat a hiányzó törvényi tényállási elemeket, amelyek álláspontja szerint az első fokú ítélet tényállásban nem szerepelnek, ezért azt hiányosnak tartotta. Az indokolást pedig azért kifogásolta, mert az elsőfokú bíróság nem adott számot arról, hogy a befolyással üzérkedést védenői milyen magatartása valósította meg, azt a bizonyítékok mennyiben támasztják alá.

A minősítés megváltoztatását a bűncselekmény alapesetére másodlagosan azért kérte, mert nem látta bizonyítottnak, hogy a kért összeget a vádlottak hivatalos személy megvesztegetésére fordították volna.

A vádlottak felmentését - védekezésük elfogadva - eltérő tényállás megállapításával indítványozta.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség képviselője a fellebbezési eljárásban tartott nyilvános ülésen az átiratban foglalt tartalommal egyezően az indítványt fenntartotta. Kiemelte, hogy törvénysértő I.r. vádlott szabadságvesztés büntetésének felfüggesztése, mert az elkövetéskor hatályos Btk. szabályainak nem felel meg, arra csak különös méltánylást érdemlő eset megállapítása mellett lett volna lehetőség, ennek indokolása az ítéletből hiányzik.

A vádlottak jelentős súlyú bűncselekményt követtek el, ezért büntetésük csak a befolyással üzérkedés alapesetével állna összhangban, de a megváltoztatásnak törvényes indoka nincs.

A megalapozott tényállás mellett a szükségesnek tartott indokolás ellenére az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

I.r. vádlott felszólalásában csatlakozott védőjéhez.

Az ítélőtábla a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a Be. 349.§ /1/ bekezdésének megfelelően, a Győr-Moson-Sopron Megyei bíróság ítéletét a megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében, a Be. 348.§ /1/ bekezdés alapján bírálta felül. Ennek eredményeként a hatályon kívül helyezésre, felmentésre és enyhítésre irányuló védelmi fellebbezést alaptalannak, a fellebbviteli főügyészség indítványát alaposnak találta.

A felülvizsgálat során megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette - ha szükséges is - a bizonyítékok értékeléséről számot adott.

Az első fokú bíróság az ítéletben rögzítette, hogy mely bizonyítékokat vette figyelembe a tényállás megállapításánál, ezek közül a lehallgatási anyag kiemelkedő, mert a vádlottak tagadásával és a tanúvallomásokkal szemben döntően ebből származtak a vádlottak bűnösségét alátámasztó információk.

Az ítélőtábla álláspontja szerint a titkos információ gyűjtés eredményének felhasználása törvényes volt, mert az iratokból megállapíthatóan I.r. vádlott mobiltelefonján forgalmazott beszélgetések lehallgatása a bíróság engedélyével, a jogszabályi feltételeknek megfelelően történt / erről a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Elnöke igazolást állított ki /, a titkos nyomozás anyagának feldolgozását követően a büntető feljelentést 2010. január 8-án a rendőrhatalóság haladéktalanul / négy hónap elteltével / teljesítette. A nyomozási bíró a lehallgatott beszélgetések

nyílttá tett anyagának felhasználását engedélyezte a befolyással üzérkedés büntette miatt jelen ügyben elrendelt nyomozásban.

A telefonlehallgatás anyagából, mint törvényesen beszerzett okirati bizonyítékból okszerűen lehetett olyan következtetéseket levonni, amelyek a tényállásban rögzítésre kerültek.

A fellebbező vádlottaknak azt a védekezését, hogy a lehallgatott beszélgetéseknek a vád tárgyává tett cselekménytől eltérő, más értelmet kell adni, nem lehetett elfogadni, mert a beszélgetések tartalma és a rendelkezésre álló bizonyítékok az ilyen értelmezést megcáfolják.

Kétségtelen, hogy az első fokú bíróság az ügy súlyának megfelelően - a lehallgatási anyagot kivéve - a tárgyalás anyagává tett további okirati bizonyítékoknak, **tanú 2** és **tanú 1** tanúvallomásának, III.r. vádlott vallomásának részletes elemzését nem végezte el, de az ítélet indokolásából megismerhető volt, hogy ezekből a bizonyítási eszközökből származó bizonyítékokra alapított tényállást.

Az ügyben rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alátámasztják, hogy **tanú 1-el** szemben a Vám és Pénzügyőrség Közép-Dunántúli Regionális Nyomozó Hivatal Veszprém Megyei Osztálya eljárást kezdeményezett adócsalás büntettének alapos gyanúja miatt, amelyet bűncselekmény hiányában megszüntetett 2009. október 26. napján.

A lehallgatott telefonbeszélgetések, a tanú nyomozás során tett vallomásából tényként állapítható meg, hogy **tanú 1** az ellene megindult vizsgálatról II.r. vádlottal beszélgetett.

III.r. vádlott nyomozati és tárgyaláson elhangzott vallomásaiban elmondta, hogy ismeri **tanú 2-t**, aki a tárgyaláson azt nyilatkozta, hogy I.r. vádlott megkereste őt, mert találkozni akart III.r.vádlottal .

A Vám és Pénzügyőrség Országos Parancsnokság Bűnügyi Igazgatóság Robot Zsaru rendszeréből rögzített naplóadatok igazolják III.r. vádlott részéről az illetéktelen betekintést a más megyében **tanú 1-el** szemben folyó büntetőeljárás anyagába.

Az első fokú ítéletben felhívott telefonbeszélgetések tartama pedig azt a tényt támasztja alá, hogy a fellebbező vádlottak a tőle megszerzett információ birtokában **tanú 1-el** elhitették, hogy a veszprémi vámhivatal által folytatott eljárás kimenetelét befolyásolni tudják mindkét irányban. A vádlottak másfél millió forintot kértek az ügy kedvező kimenetelű elintézéséhez, amelynek átadása a tanú ígérete ellenére nem történt meg.

A fenti bizonyítékok tehát olyan zárt logikai láncot alkotnak, amely eltérő tényállás megállapítását nem teszi lehetővé. A fentiekből következően az ítélet tábla az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményező megalapozatlanságot, illetve az indokolási kötelezettség nagyfokú megsértését nem állapította meg, és nem adott

helyt a felmentésre irányuló fellebbezésnek sem, mert mindegyik csak a bizonyítékok eljárásjogilag tilalmazott felülmérlegelésének eredményeként kerülhetett volna sor.

Az ítélet tábla az első fokú ítélet tényállását megalapozottnak tartotta, az aggálytalan bizonyítékokon nyugszik, és hiánytalanul tartalmazza a vádlottak büntetőjogi felelősségének megítéléséhez szükséges tényeket, az elkövetés módját, körülményeit. A Be. 352.§ /1/ bekezdése alapján a felülbírálata során is irányadónak tekintette és határozatát erre alapította.

A megalapozott tényállásból az első fokú bíróság okszerűen következtetett a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére, cselekményeik jogi minősítése az anyagi jog szabályainak megfelel.

I.r. és II.r. vádlottak terhére megállapított befolyással üzérkedés büntettének vitatott minősítése kapcsán sem osztotta az ítéletábra a megalapozatlanságra vonatkozó védői álláspontot, mert itt jut jelentőséghez az a telefonbeszélgetésekből / a nyomozati iratok 82., 83., 86., 107., 120. oldalán / rögzíthető tény, hogy a vádlottak a vámnyomozók munkájába történő beavatkozás látszatát keltették azért, hogy azok megvesztegetését **tanú 1-el** elhitetve, jogtalan előnyre tegyenek szert.

A védelem részéről vitatott büntetést felülbírálv, az ítéltábla az enyhítésre irányuló jogorvoslati kérelemmel sem adott helyt.

A büntetés kiszabásánál az első fokú bíróság által felírt bűnösségi körülményeket a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően az ítélet tábla helyesbítette, ugyanis I.r. vádlottat korábban már kisebb súlyú bűncselekmény elkövetése miatt elítélték, ami nem utal kifogástalan életvitelre még akkor sem, ha a pénzbüntetéssel zárult elítélés hátrányos jogkövetkezményei alól mentesült. Terhére nem súlyosító körülmény viszont a halmazat, mivel vele szemben a Btk. 85. § /1/ és /2/ bekezdése alapján két bűncselekmény elkövetéséért halmazati büntetést kellett kiszabni, ezért kétszeres értékelés tilalmába ütközne ugyanennek a körülménynek súlyosító tényezőként való figyelembe vétele, hisz két bűncselekményt követett el.

Az ítélőtábla osztotta a fellebbviteli főügyésznek azt az álláspontját, hogy a cselekmények tárgyi súlyát, az értékelte bűnösségi körülményeket, a vádlottak bűnösségének fokát tekintve az alkalmazott joghátrány inkább enyhe, mint súlyos, emellett nem kerülhetett volna sor I.r. vádlottal szemben a kiszabott 2 év börtönbüntetés végrehajtásának felfüggesztésére sem. Tévedett ugyanis az első fokú bíróság, amikor az elkövetéskor hatályos Btk. alapján különös méltánylást érdemlő eset megállapítása nélkül döntött a felfüggesztésről.

Az első fokú bíróság által alkalmazott felfüggesztő rendelkezés formálisan csak az elbíráláskor hatályos Btk. 89.§ /1/ bekezdésén alapulhat, mert összhatásában ez - figyelemmel mindkét Btk-ban azonosan szabályozott törvényi tényállásra és büntetési tételre - kedvezőbb, külön feltétel nélkül teszi lehetővé a két évet meg nem haladó szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre való felfüggesztését. Az ítélőtábla a Btk. 2. §-ára figyelemmel ezért alkalmazhatónak látta az elbíráláskor hatályos Büntető Törvénykönyvet.

A bűncselekmény elkövetésének fondorlatos módja, a közélet tisztaságának védelme, a vádlottakra első fokon kiszabottnál súlyosabb fő és mellékbüntetést indokolt volna az általános és egyéni megelőzés érdekében. Büntetésük súlyosítására ügyészi fellebbezés hiányában azonban nincs lehetőség. A kifejtettekből következően az enyhítésére irányuló védelmi fellebbezés nem vezethetett eredményre.

Az ítélőtábla az első fokú ítéletet a fellebbező vádlottakra vonatkozó részében az indokolás korrekciójával a Be. 371. § /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2012. április 3. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. évi június hó 27. napján kihirdetett 2.B.75/2011/6. számú ítélete I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Győr, 2012. április 3. napján

.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

kiadó